

עת"א 10609/11/15 - מ נ, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 10609-11-15 נ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	מ נ,
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה דחופה שהוגשה ביום 9/11/15 לחופשה חריגה. העותר מבקש לאפשר לו לצאת להשתתף באזכרה במלאת שנה לפטירת אחיו הצעיר, אזכרה שאמורה להתקיים ביום 12/11/15.

העותר מציין כי לא הורשע בעבירות כלפי בן משפחה, ולפיכך, אין מקום לקבלת חוות דעת של וג"ע שכן בכתב האישום נמחק סעיף אישום זה.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הדיון על מנת שיהא סיפק בידה לקבל חומרים רלוונטיים מאחר ולא נמסרה הודעה במועד לב"כ העותר, נערך דיון במועד שנקבע - אתמול - 10/11/15.

בדיון זה חזר ב"כ העותר על טענותיו כמפורט בפרוטוקול ולאור ההסכמה, ניתנה הוראה למשיבה להגיש את תשובתה בכתב עד להיום.

ב"כ העותר טען כי העותר ואביו המרצים עונש מאסר בשל אותה פרשייה, יצאו לחופשות חריגות עובר לפטירתו של אחיו של העותר ועל כן, אין הצדקה למנוע את ההשתתפות באזכרה במלאת שנה.

העותר מרצה עונש מאסר של 3.5 שנים בגין עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס (ריבוי עבירות) וכן מעשה סדום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, ביצע העותר במשך תקופה של כ- 4 שנים, במתלוננת, שהיא בת דודו, קטינה מתחת לגיל 14, את המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן שצורף כנספח. אביו של העותר שגם הוא הגיש בקשה לחופשה חריגה, מרצה עונש מאסר בשל עבירות מין כלפי אותה מתלוננת. הדיון בבקשתו לחופשה חריגה נקבע

עמוד 1

לדיון היום בבית המשפט במחוז מרכז.

העותר מסווג לקטגוריה א', טרם שולב בסבב חופשות. בהתחשב במהות העבירות בהן הורשע, היה צורך בקבלת עמדת מב"ן ועמדת וג"ע. ב"כ המשיבה טוענת כי וג"ע מתנגדים לחופשה החריגה, בציינם כי יציאתו של העותר לחופשה חריגה תהא ידועה לנפגעת העבירה, הן בשל הקרבה המשפחתית והן בשל הקרבה הפיזית. לטענתה, דווקא טיעוני ב"כ העותר לפיהם אביה של נפגעת העבירה לא מתנגד ליציאה לחופשה חריגה, רק מחדדת את הפתולוגיה המשפחתית ומדגישה איך פעם אחר פעם צרכיו של הפוגע קודמים לצרכיה ומצבה הנפשי העגום של הנפגעת שהיתה ככלי ביד היוצר לצרכיו ודחפיו של העותר.

וועדת וג"ע סבורה שהמסר כתוצאה מיציאתו לחופשה יהיה שלילי גם לעותר ומשפחתו וגם לנפגעת העבירה ששיקומה וצרכיה קודמים לכל בקשה של הפוגע.

המשיבה מציינת כי אמנם מב"ן לא הביע התנגדות גורפת ליציאה לחופשות בתנאים כפי שפורטו, אך בנסיבות המקרה שבפנינו, יש להעדיף את חוות הדעת של וג"ע.

בעניין זה מפנה המשיבה להלכה שנקבעה בעניין יגר, רע"ב 6466/11.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטת המשיבה המתבססת על חוות דעת מקצועית של וג"ע ולא מצאתי פגם בהחלטת הגורמים המנהליים לבסס את החלטתם על חוות דעת וג"ע ולהעדיפה על מב"ן.

אמנם על פי סעיף לח 2(ט) של פרק ח' לפקנ"צ החופשות, אזכרה ליום השנה הראשון לפטירת קרוב משפחה מוזכרת כאחד המקרים בהם תינתן חופשה חריגה, אולם, אני סבור שלא הרי יציאה לאזכרה כהרי יציאה להלוויה או לאבל בסמוך למועד הפטירה שהעוצמה הרגשית שבהם חריפה וגדולה יותר מאשר אזכרה במלאת שנה.

מה עוד שבעוד שיציאה להלוויה או אבל או בעקבות מחלה אנושה המפורטים בסעיף 2 האמור, שהם לא מותנים בקבלת אישור כלשהו, אזכרה ביום השנה לפטירת קרוב משפחה מדרגה ראשונה שונה בכך שהיא מותנית באישור רב בית הסוהר.

סיכומי של דבר, על רקע מכלול הנסיבות, חוות הדעת, נראה כי הרשות המנהלית החליטה החלטה סבירה כנדרש ממנה, לאחר ששקלה את מכלול השיקולים ואין להתערב בהחלטתה.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.